

Извештај о раду Научног већа за период 2012 - 2014

Статистика

Научно веће броји 118 чланова, 46 научних саветника, 30 виших научних сарадника и 42 научних сарадника. Поређења ради, на дан 30.10.2012. Веће је имало 107 чланова, 46 научних саветника, 31 виших научних сарадника и 30 научних сарадника.

Веће је покренуло 67 поступака за избор, и утврдило 67 предлога за изборе у научна и истраживачка звања.

О „институтској“ комисији за научна звања

У претходном периоду Научно веће се два пута суочило са оставком чланова комисије за изборе у научна звања. У оба случаја разлог оставке је идентичан: Научно веће је у вези са неким избором донело одлуку која је супротна препоруци комисије. Иста судбина, сигуран сам, задесиће пре или касније сваку следећу сличну комисију и сваки пут ћемо имати идентичну ситуацију у којој је рад већа спутан потребом бирања неких нових чланова комисије или ванредном ситуацијом када они поднесу оставке.

Пре свега, треба имати на уму да је цео поступак стицања научног звања прецизно регулисан Законом о НИД и Правилником о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању научно-истраживачких резултата. Ови документи не предвиђају постојање тела попут „институтске“ комисије. Формирање „институтске“ комисије без тачног дефинисања њених надлежности могло би Веће да доведе у ситуацију да крши закон, што се уосталом и десило више пута. Управо због тога покренуо сам дискусију о томе каква нам „институтска“ комисија заиста треба, са циљем да се процедура избора у звање у Институту отпочне и оконча на правно перфектан начин.

Досадашња пракса са „институтском“ комисијом, по мом мишљењу, није била у складу са законом. Да подсетим, Веће је на основу мишљења „институтске“ комисије одлучивало да ли да покрене поступак избора или не. Међутим, Веће се о томе ни не пита јер према Закону о НИД поступак покреће сам кандидат. Након тога Веће у Законом предвиђеном року мора да резултира одлуком да утврђује предлог за избор у звање или не. **Исход да Научно веће не жели да покрене нечији избор не постоји као опција** и баш због тога је неколико таквих одлука, које је Веће донело на препоруку „институтске“

комисије, било погрешно. Користим ову прилику да се колегама о које смо се на тај начин огрешили, у име свих, извиним.

По мом мишљењу постоји само један начин да се рад „институтске“ комисије усклади са Законом: уместо да Веће, приликом покретања поступка за сваког кандидата бира посебну комисију (ону, коју обично предлаже кандидат!), **изабере једну исту комисију за све изборе**. Та комисија, „институтска“ у правом смислу речи и у потпуном складу са Законом, **би била аутор извештаја на основу којег се утврђује предлог и сносила пуну моралну и материјалну одговорност за свој рад**. Не треба трошити речи око тога колико би једна таква комисија олакшала рад Већа. Међутим, не верујем да је комисију са таквим овлашћењима уопште могуће изгласати (поштено, тајним гласањем!), баш као што не верујем да би се било ко из Већа тог тешког и одговорног посла прихватио.

О нашим представницима у телима Министарства

У претходном периоду сам се више пута нашао у непријатној ситуацији да битне информације дискутоване на седницама Заједнице института Србије добијам од колега из Винче. У вези са тим више пута сам изразио незадовољство радом наших представника у ЗИС, а дискутовали смо о томе и на седницама Већа о чему сведочи и цитат записника са седнице од 12.11.2013.

„Др Зоран Петровић је реаговао на допис у којем је Председник Н. већа изнео је примедбу да наши представници у Заједници института не извештавају веће о раду и одлукама Заједнице. Др Зоран Петровић, као представник ИФ у Заједници института је одбио овакву примедбу, рекавши да су сви који треба да буду обавештени о раду Заједнице информисани на време, а како ће се даље такве информације проследити у самом Институту је ствар Института.“

Моје је мишљење међутим, да наши представници у ЗИС, који су на високе функције у ЗИС предложени на седници Већа 28.11.2011., баш због тога, имају обавезу која проистиче из нашег Пословника, а и моралну, **да пре свега комуницирају са Већем**. Налазим да је ово мишљење потврдио и УО Института усвајањем статута (<http://www.ipb.ac.rs/docs/STATUT-IPB.pdf>) према којем представнике Института у телима Министарства и Заједници института предлаже Научно веће Института. А из самог Пословника Већа (чл. 14а) проистиче да је сваки наш представник у поменутих телима дужан да **обавести НВ о свему што се одлучивало и дешавало на састанцима органа и тела у које је делегиран у периоду од претходне седнице НВ**. У обавези је и да **обавести НВ о ставовима које је заступао на тим састанцима и својим активностима у тим телима.**

О промени начина рада приликом избора у звање

Део седнице Већа који се односи на изборе у звања је временом изгубио свој првобитни смисао. Некада се месецима чекало да се накупе три поступка за избор у више звање, а усвајање извештаја комисије је био свечани чин којим би кандидат, истог часа **био и изабран у више звање**, па су аплауз и честитање имали реалан смисао.

Сада је друго време и Научно веће више нема капацитет да само промовише кандидата у више научно звање; Научно веће је данас само први степен у вишемесечној, нетранспарентној, процедури која се својим већим

делом одвија далеко изван Већа. Мој утисак је да се свечани чин са почетка приче претворио у досадну церемонију; у сали је жагор, а кворум се наочиглед осипа. Крај седнице дочека, по мојој процени, мање од половине чланова са почетка седнице.

Управо због тога сматрам да део седнице Већа који се односи на изборе у звања треба да претрпи неке измене и, као први корак у том правцу, предложио сам модел представљања кандидата за избор у звање истраживач-сарадник путем презентација.

Често смо на седницама Већа били сведоци да реферат за избор истраживача-сарадника потраје знатно дуже од реферата за неко од виших научних звања иако према Закону о НИД кандидат испуњава услове за избор ако:

1. је уписао докторске, студије,
2. је претходне нивое студирања завршио са укупном просечном оценом најмање осам,
3. се бави научно-истраживачким радом и има објављене рецензиране научне радове.

Презентације које сам предложио за представљање истраживача-сарадника служе томе да Веће, без дугих прича, на брз и ефикасан начин провери испуњеност само ових услова и одмах приступи гласању. На овај начин реферисање за избор истраживача-сарадника не би требало да траје дуже од пет минута.

О иницијативи за преиспитивање рада електронске поште

На седници одржаној 24.09.2013. покренуо сам иницијативу за израду правилника којим би се уредио рад институтске електронске поште. Предлажући израду правилника руководио сам се тиме да је сервис електронске поште веома важан за рад целог института, а нарочито важан за рад Научног већа, јер се у неким ситуацијама које су дефинисане Пословником о раду већа може гласати путем електронске поште. Пословник предвиђа да се чак и у ситуацијама које захтевају тајност гласање може обавити на овај начин. Управо зато сматрам да не сме бити никаквих произвољности у руковању овим сервисом. У потпуно неуређеној ситуацији каква је сада злоупотребе овог сервиса су могуће.

У складу са закључцима дискусије на седници 24.09.2013. обратио сам се Поверенику за заштиту информација од јавног значаја питањем: Да ли постоји образац Правилника који би свака институција-оператор интернета требала да поседује гарантујући истовремено његову примену? У одговору на постављено питање (<http://indico.ipb.ac.rs/getFile.py/access?resId=9&materialId=0&confId=452>) Повереник каже:

“Доношење Правилника о раду институтског сервиса електронске поште свакако је добар потез и иако његово доношење (за сада) није обавезујуће, у складу је са обавезама које руковалац података има према чл. 47. ЗЗПЛ:

“Подаци морају бити одговарајуће заштићени од злоупотреба, уништења, губитка, неовлашћених промена или приступа.

Руковалац и обрађивач дужни су да предузму техничке, кадровске и организационе мере заштите података, у складу са утврђеним стандардима и поступцима, а које су потребне да би се подаци заштитили од губитка, уништења, недопуштеног приступа, промене, објављивања и сваке друге

злоупотребе, као и да утврде обавезу лица која су запослена на обради, да чувају тајност података”.

Доношење наведеног Правилника предстваљало би организациону меру Института, као Руковаоца података.”

Председник Научног већа Института за физику

Бинко Игњатовић
Бинко Игњатовић